2

Oratio Anniverſaria

IN

Theatro Collegii Regalis

MEDICORUM LONDIN.

HABITA,

Ex HARVÆI inſtituto,

In eorum commemorationem

Qui ſuâ in hoc COLLEGIUM beneficentiâ claruerunt.

Die xviij OCTOBRIS, Anno 1720.

LONDINI:

Collegii Regalis Medicorum

PRÆSIDI CLARISSIMO,

SOCIISQUE ORNATISSIMIS,

Anteceſſorum munificentiam æmulantibus,

Hanc de Viris erga idem COLLEGIUM
beneficis Oratiunculam,

HARVÆI auſpiciis inſtitutam,

Suorum Hortatu COLLEGARUM
juris publici factam,

Eâ quâ par eſt Obſervantiâ
D. D.

JOHANNES FREIND.

SI de literis & Republicâ bene mereri honeſtum ſit & glorioſum, ſi etiam bene merita laudibus proſequi haud illaudabile, utroque hoc nomine, mihi Vobiſque, Socii ornatiſſimi, ſe commendat hodiernus dies, qui & Auditoribus prœbeat luculentiſſima virtututum exempla, & uberrimum Oratori dicendi campum aperiat. Quòd ſi in eo eximiè fecerint Græci Romanique, qui exequias civium pace vel bello præſtantium oratoriâ etiam commendatione honeſtabant: ſapienter certè & præclarè cavit Vir Illuſtriſſimus, rerum gnarus poſteriſque proſpiciens, ut in hominum de nobis optimè meritorum retro jam eamus memoriam; ut eam, ad quam quotidie admonemur, quotannis ſaltem inſtauremus Panegyrin. Cujus quidem inſtituti ea eſt ratio atque conſilium,

ut majorum pulchrè facta posteris omnibus, non tam animo & sermone recolenda sint, quàm vitâ atque moribus exprimenda; ita ut, qui hujusmodi laudationem ægrè ferunt, videantur non modò, quod pusillum est, alienis meritis; sed, quod turpissimum est, communibus omnium commodis invidere. Quî enim nostræ eruditionis fructus in uberiorem messem possit redundare, quàm si in illorum, a quibus suum accepit semen, efflorescat præconia? quæ possunt animis nostris fortiora adhiberi ad præclarè agendum incitamenta, quàm ut ad illorum hominum, quorum auspiciis utimur, imagines intenti suspiciamus? Et si id sperare, ut eos passibus æquare, ad easdem cum iis famam dignitatemque possimus aliquando assurgere, fortasse hominis sit aut parum sani, aut haud parum arrogantis: verbis saltem prædicemus virtutes, quas minùs licebit factis attingere; & sequamur eos, quos etiam longo sequi intervallo haud erit inglorium.

In hâc autem tam solenni illustrium Antecessorum nostrorum commemoratione, unde

rectiùs

rectiùs ordiar, quàm ab eo, cui primo inter nostrates & Medicina ipsa & humaniores literæ suam debent originem? Quem hæc virum spectent, sentio vobis in mentem priùs venisse, quàm magnum Clarissimi LINACRI nomen protulerim. Cujus sanè ingenium, quasi nova quædam lux, ad patriam recreandam illustrandamque insperatò exortum est: cujus eruditio varia & perpolita non tantùm in subobscuro, eo, quo vixit, seculo, non modò apud Populares suos, rudes tum satìs atq; indoctos, sed etiam in ætate literis florentissimâ, in cultissimâ omnium gente conspicua enituisset. Ut enim erat indole ad omnes disciplinas aptissimâ natus, ita nullum, quo posset insitam naturæ vim excolere & promovere, studium omisit. Quicquid artium suppeditare illi natale solum potuit, iis omnibus *Oxonii* instructus in *Italiam*, perenne illud politioris elegantiæ domicilium, migravit; & cum optimis doctissimisque quibusque versatus, ex *Politiano* facundiam, ex *Hermolao* Philosophiam, ex *Demetrio* Græcæ linguæ scientiam, ex *Laurentio Medicæo* summam urbanitatem, & quandam animi magni-

 tudinem

tudinem redux ſecum in patriam advexit. Et cùm plerique mortalium, pro humanæ imbecillitatis modulo, ad unius ferè ſcientiæ ſcopum colliment; ſummumque ſe, ſi eò pertigerint, non modò induſtriæ fructum, ſed felicitatis etiam conſecutos putent: anguſtis hiſce limitibus parum contentus in immenſum evagari ſpatium ardebat indefeſſus LINACRI animus; avebat ille reconditam & multiplicem illam ſcientiarum materiam evolvere; atque, uti nullis circumſcriptum terminis erat ingenium, ita nec ullos diligentiæ fines ſtatuere. Quanto quámque utili Studio & Matheſeos & Medicinæ fontes, ab illius ætatis hominibus ferè intercluſos & obſeratos, aperuit, teſtentur *Proclus* & *Galenus*, uterque illius ope, *Latinè* quidem, nec tamen minùs pulchrè locutus. Quàm autem accuratè penituſque Romanas Græcaſque literas excuſſerat, in opere illo, de *Emendatâ Sermonis Structurâ*, diu multúmque flagitato, ita commonſtravit, ut etiam viris eruditiſſimis de ſuo lumine lumen accenderit. Quantus deniq; in Medicinæ ſcientiâ fuerit, & ſcriptis medicis & feliciſſimâ per hanc urbem artis ipſius exerci-

exercitatione abunde manifestum fecit, cùm dignus videretur, qui principum nostrorum & animos optimis disciplinis informaret, & sanitati simul tuendæ unus idemque præesset.

At Te ego, Vir Beatissime, neque ob ingenii acumen, neque ob literarum peritiam, neque ob medendi solertiam tantopere suspicio, quantùm ob divinum illud consilium, quo eos, qui una eademque studia secuti sunt, in unum itidem gregem & quasi familiam convocari primus voluisti. Intellexisti probè, quid commune hoc Societatis vinculum, quid ordo, quid disciplina, quid hominum eandem artem profitentium consortia atque consilia, non modò ad Academicorum pariter ac Medentium commoda, sed ad ipsius Medicinæ cultum atque splendorem valeant. Neque enim si quem fortè aut natura sua, aut quædam præstantis ingenii vis supra cæteros evexerit, ideo minùs ad perficiendum Medicum magna derivanda sunt ex congressibus mutuis laborumque conjunctione præsidia. Itaque omnem illam gratiam, quâ apud Curiam valebas, & sanè plurimùm vale-

bas,

bas, non, ut plerumque ſit, privatis utilitatibus, ſed reipublicæ medicæ bono impendiſti: neque ſatìs habuiſti tenellam hanc communitatem legibus optimis atque inſtitutis roborare, niſi ſimul & Regio favore & Senatûs authoritate communieris. Quantum ſcilicet debuerint ſuo *Theſeo Athenæ*, quantum *Romulo* ſuo *Roma*, qui diſſipatos incolas domiciliorum communione junxerunt; tantum Tibi Medicorum familia, ad vitam victumque communem a Te deducta, debebit perpetuo, Tibique Conditori ſuo ſolennem hanc celebritatem grato quotannis animo inſtaurabit. Eſt enim omni prædicatione dignum hoc a Te inceptum, a Te perfectum opus: nec tamen hìc conſilium Tuum paſſus es ſubſiſtere; nec cùm cæteris omnibus ſatisfeceris, Tibi ipſi ſatisfacere potuiſti, niſi hoc, quod creâſti, ſodalitium aleres etiam atque foveres: quòque id meliùs tueri poſſes, Præſidis munus, etſi forſan graviſſimæ provinciæ pertæſus, atque etiam ætate ipsâ confectus, noluiſti temere deponere; ita ut id etiam ad Tuæ gloriæ cumulum acceſſerit, quòd Tibi, communibus rebus ad extrema conſulenti, idem fuerit

erit Vitæ atq; Officii terminus. Cúmque inter Tuos morari ultrà haud liceret, cavisti, ut ii, quibus Te ipso diutiùs frui nefas erat, Tuis saltem Ædibus in omne ævum fruerentur. Institutum certè haud inauspicatum, ut illi, in quibus toties pro Rei medicæ bono consilia feliciter agitâsti, in Medicum aliquando Collegium cederent parietes. Unde quidem, utì Tu probè divinâsti, tanta Virorum excellentium copia profluxit, ut Gymnasium hoc, non dicam cum *Italicarum* aliquâ, sed cum Scholâ illâ veteri *Coâ* aut *Cnidiâ* meritò videatur contendere.

E multis autem, qui huic loco & ornamento & præsidio fuerunt, quis proximum LINACRO honorem æquiùs poscit, quàm is, qui illius vestigia per *Italas* Academias secutus, illius etiam memoriam ad suos reversus Monumento honestavit, Vir & naturâ admirabili, & eruditione eximiâ, & solertiâ haud vulgari, CAIUS? Qui Collegii nostri vindex & propugnator acerrimus, nequid ejus honori deesset, insignia Gentilitia primus & excogitavit,

&

& impetravit; Præſidis dignitati proſpiciens, aptos ejus officio ritus atque ornamenta accommodavit. Neque enim fugit Virum experientiſſimum, in omni bene inſtitutâ Societate, utcunque legibus de Gubernandi jure cautum ſit, externa tamen authoritatis decora nequaquam fore inania: neque quicquam ille, quo res noſtræ adjuvari & honeſtari poſſent, leve aut exiguum arbitratus eſt. Fuit enim ſingulari in hoc domicilium ſtudio atque amore affectus; quod cùm aliàs, tum hinc etiam liquet, quòd, tametſi libros ſcripſit & multos & eruditos, nullos tamen ſcripſerit vel diſtinctiùs, vel elegantiùs, vel, quod Annalium eſt longè maximum, candidiùs, quàm quos magni muneris loco nobis reliquit, rerum noſtrarum, per luſtra ferè quatuor geſtarum, Commentarios.

Atque ea quidem fuit iſtorum temporum felicitas, ut paucorum ſive invidia, ſive pervicacia, ſive ipſa animi egeſtas haudquaquam obſtiterit, quin optimus quiſque, honeſtâ æmulatione incenſus, in Collegii rebus amplificandis ſtu-

ſtudium omne navaret. Præ cæteris emicuit CALDWALDI liberalitas: qui, cùm uno eodemque die, quod alii fortaſſe nemini contigit, & ſub examen vocatus, & ſimul admiſſus, & etiam ad Cenſorium munus evectus fuiſſet, hanc, quæ ei indulta eſt, gratiam pio animo retulit: Viroque prænobili LUMLEIO in honoris partem aſcito, ut hæc intra mœnia res *Chirurgicæ* & explicari & excoli perpetuò queant, munificentiâ ſuâ effecit. Senſit nimirum Vir in Medicinâ peritiſſimus artem noſtram ita cum illâ alterâ eſſe conjunctam, ut nemo medici munus pro dignitate exequi poſſet, niſi qui aliquâ ſaltem ex parte attigerit Chirurgiam. Etenim ſi in vix ullo eruditionis genere rudem eſſe oporteat eum, qui mederi præ ſe fert, in hoc, quod ad provinciam ſuam propiùs ſpectat, non mediocriter eſſe verſatum, videbatur ei cæptum planè impudentiſſimum.

Quem ex hâc Cathedrâ *Caldwaldianâ* fructum perceperit res Medica, loquantur noſtri Annales; vel potius unus inſtar omnium teſtis

loquatur, immortale illud & Cathedræ iſtius & Collegii noſtri ornamentum, HARVÆUS. HARVÆO munus hoc gnaviter obeunti, omnique anni tempeſtate, idque iteratis vicibus, magnam auditorum frequentiam docenti, aditum aperuit non ad famam modò, ſed ad Praxin etiam eximiam culter Anatomicus: neque effecit egregia illa de *Generatione* meditatio, ut in inveſtigando vitæ fomite, quàm in eodem conſervando felicior videretur. Naturæ intima penetralia rimatus, Cordis fabricam perpetuumque ſanguinis recurſum incredibili acumine primus non modò deprehendit, ſed explicuit uberrimè, & demonſtravit: opus ſanè & perfectum ingenio, & ſummâ elaboratum induſtriâ. In quo quidem, quod divinitus poſuit, Medicinæ Practicæ fundamento ſatis oſtendit, utcunque fabricam ipſam exſtruendi facultas poſteris defuerit, Architecto non defuiſſe judicium. Sed ut ferè invidiâ premitur, quicquid eminet, quique omnibus antecellit, multos ut plurimùm habet inimicos, fuerunt futiles quidam homunculi, ignari perinde atque invidi, qui divinis illius labori-

bus

bus obtrectarent : quos quidem ille quâ fuit animi constantiâ contemptui habuisset, nisi amplius quìd & enucleatius de iisdem rebus à se dici posse putâsset. Sed ubi mors hominum odia extinxerat, inventum hoc admirabile enituit pulchrius multò, atque omnium allexit suffragia : nimirum quò longiùs distat insignis aliqua virtus, tantò minùs fulgore suo urit, nec tamen debilius spargit lumen.

At parum fuit HARVÆO honorem Collegii Scriptis ampliâsse, nisi ædes ipsas locupletaret ornaretque ; nisi Cœnaculum & Musæum conderet ; nisi Bibliothecam suo sumptu instrueret ; nisi demum exemplo plusquam *Attalico* & prope inaudito, ipse alacer pleno in sodalium consessu, ut ut admodum Senex, cùm adesset, sponte suo se exueret Patrimonio, ad nos ut pertineret illa, ipso vivente, hæreditas. Omitto minora, instrumenta Chirurgica Professorum usibus destinata ; Convivium menstruis Censorum comitiis instructum : licèt cùm in beneficiis æstimandis id præcipuè attendi debeat, quo ea quisque animo, studio at-

que voluntate fecerit, etiam leviſſima munuſcula, utcunque parum habeant gloriæ atque ſplendoris, tamen neque gratiâ ſuâ carent, neque dignitate. Illud verò præterire nefas eſſe arbitror, Epulum hoc hodiernum, & nunc tandem, uti auguror, futurum, prout eſſe debuit, annuum, non magnificè magis, quàm ſapienter fuiſſe inſtitutum. Videre videor, quâ vultûs hilaritate, quâ animi lætitiâ munificentiſſimus ille ſenex ſuo interfuerit conviva convivio: quàm fauſta omnia de hoc ſodalitio ominatus ſit, cùm ſenſerit id, quod in omni Societate maximè valet, ſe eſſe conſecutum, ut hâc convictûs Sermonumque liberalium jucunditate recreati, ad vitæ morumque comitatem, ad concordiam atque amicitiam traheremur. Hunc ipſum in finem, & fortaſſe etiam ut Epulo ſuo aliquid condimenti accederet, annuum & honeſtis præmiis ornatum Oratorem conſtituit, qui virorum de nobis noſtriſque rebus optimè merentium res geſtas memoraret. Quorſum enim hoc? niſi ut animi noſtri eorum, qui in hoc nos curriculo præceſſere, famâ gloriâque accenſi, ad omnem Scientiæ

entiæ laudem, ad omnia humanitatis officia provocentur.

Hujuſce viri, cui tanta debemus beneficia, præconiis immorari, & mihi eſſet jucundum, & vobis fortè non moleſtum. Sed de aliis, ſic enim ille voluit, non eſt tacendum: quorum quidem tanta eſt copia, ut, cùm omnes enumerare non poſſim, tum quos è multis ſeligere velim, omnino hæream. An in memoriam revocabo Eruditiſſimum GULSTONUM, ſui in facultate Rhetoricâ *Ariſtotelis*, ſui in Medicâ atque Anatomicâ *Galeni* æmulum? qui Medicæ artis promovendæ ſtudio incitatus, beneficentiâ ſuâ cavit, ut quotannis hoc in Theatro res duas ad medendi Scientiam maximè pertinentes, & Viſcerum Structuram & Morborum ſigna ediſceret juventus Anatomica. An de CRONIO loquar? qui eadem veſtigia inſecutus, humanæ fabricæ Muſculos, quorum uſum magnâ cum ſuâ laude ipſe elegantiſſimè explicuerat, hîc non ſine multo & Auditoris & Diſſecatoris emolumento ſecandos curavit. An Virum nobiliſſimum

DUR-

DURNOVARIÆ titulo insignem prædicabo? qui se huic Collegio lautissimamq; librorum supellectilem donavit: cujus exemplum tanti fuit, ut in Senatum hunc nostrum libenter jam cooptetur sanguis Patricius: ut Vir prænobilis, natalium splendore illustris, suis virtutibus illustrior, non se inhonoratum reputet, si nostras tabulas sui nominis honore dignatus sit. Benefaciendi genera secuti sunt alii alia: HAMÆUS ferè in omnibus inclaruit. Positúmne est sub hastâ, temporum iniquitate Collegium? suâ id pecuniâ redimit HAMÆUS. Incendio ædes collapsæ sunt? novas surgere exemplo suo jubet HAMÆUS. Ornamentis caret Cœnaculum? id continuò ornatissimum ut fiat, sumptus erogat HAMÆUS. Nosocomiorum ratio habenda est? iis ut nunquam defuturi sint Medici ex hoc vestro ordine peritissimi, ampla stipendia porrigit HAMÆUS. Quid mirum itaque, si, qui vivens nos modis omnibus coluit atque amplificavit, idem moriens prædiorum hæredes reliquerit HAMÆUS?

Nobis

Nobis interim gratulari liceat, Collegæ ornatiſſimi, qui hâc illuſtri Anteceſſorum ſpecie excitati, generoſum quid & magnificum intus ardeſcere ſentimus; qui quantulicunque ſimus, dum noſtro nos modulo metimur, cùm tamen nos tanquam illis propinquos atque affines æſtimamus, grandeſcere illico videmur, & ad illorum quodammodo menſuram paulatim aſſurgere. Nos non tam arrogantes nos ducimus, ſi magna ſpondemus, quàm degeneres, ſi nihil illorum curâ atque beneficentiâ, nihil illorum cognatione dignum præſtamus. Habent quippe vim, cui haud facilè obniti poſſumus, bonorum exempla; faciliùs volentes trahunt, ſi fuerint domeſtica: eadem tamen neſcio quomodo ab oculis remota fortiùs, ac vehementiùs abripiunt.

Vos itaque, Socii præſtantiſſimi, veternum illud, quod parietes hoſce nimiùm diu occupaverat, erecti tandem aliquando excuſſiſtis: Veſtræ vigilantiæ debetur, quòd ſingulari fide ac prudentiâ adminiſtratum haud ultrà jam fatiſcat ærarium: quòd novo ſplendore eniteſ-

cant

cant mœnia: quòd reviviſcat antiquus ille loci hujuſce genius; quòd floreat diſciplina, floreant literæ: quòd ad examen ſubtilius revocentur inque melius refingantur Pharmaca: quòd facultates veſtras amplificandi jam primum aperiatur via: quòd demum Authoritas veſtra, quæ, utcunque rerum veſtrarum palmaria, ferè elangueſcere cœperat, pondus ſuum denuo habeat atque momentum: ita ut, quantum Vos Majoribus veſtris debetis, tantum vobis debituri ſunt poſteri. Quin pergite, tali tamque munifico ſub Præſide, Viri eximii: quæque arti medicæ plurimùm inſervitura eſt, dignitatem veſtram conſtanter defendite: *Apollineam* hanc Medicinæ arcem omni ſtudio tuemini; & nova edite virtutis veſtræ ſpecimina, non ingrata futuris Oratoribus argumenta.

